

קוֹנְטֵרַס

מְצִיאֹת הַחַיִּים

יְדַבֵּר וַיִּגְלֶה לְאָדָם אֵיךְ שְׂרָגִיל אֶת עֲצָמוֹ עִם
הַמְצִיאֹת, וְלֹא יִסְתַּוֵּב בְּעוֹלָם הַדְּמִיוֹן, וַיִּקְבַּל אֶת
כָּל הַבָּא עָלָיו כְּמוֹ שֶׁהוּא, וַיִּסְתַּפֵּל תָּמִיד עַל
הַמְצִיאֹת הַנְּכוֹנָה שֶׁבָּהּ הוּא נִמְצָא, וְזֶה יַעֲזֹר לוֹ
לְעֵבֹר עַל הַכֹּל.

*

בְּנוֹי וּמְיֻסָּד עַל-פִּי דְבָרֵי

רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוּן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ.

וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ

הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רָז לֹא אָנִים לִיה
רַבִּי נַתָּן מִבְּרֶסְלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ,

וּמִשְׁלָב בְּפִסְוִקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאמְרֵי
חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֶהר הַקְּדוֹשׁ.

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלָב

עִיה "ק יְרוּשָׁלַיִם תוֹבֵב" א

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר: כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל
צָרִיךְ לְדַעַת, אֲשֶׁר כָּל מַה שֶּׁעוֹבֵר עָלָיו
זוֹהִי מְצִיאוֹת הַחַיִּים, וּבְרַגַע שֶׁמִּקְבֵּל
דָּבָר זֶה, אֲזִי כָּל חַיִּיו יִלְכוּ בְּנִקְלָה, וַיִּזְכֶּה
לְעֵבוֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּקִלּוֹת. וְכָל אֱלוֹ
שֶׁסּוֹבְלִים צָרוֹת וַיְסוּרִים וַיִּמְכְּאוּבִים,
הַכֹּל מִפְּנֵי שֶׁאֵינָם רוֹצִים לְחַיּוֹת עִם
הַמְצִיאוֹת, וַאֲיֵנָם מוֹכְנִים לְקַבֵּל אֶת
מְצִיאוֹת הַחַיִּים; וְעַל-כֵּן מִי שֶׁרוֹצֶה
לְעֵבוֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם וּבְנִקְלָה,
צָרִיךְ לְחַיּוֹת עִם הַמְצִיאוֹת, וְלִידַע אֲשֶׁר
זוֹהִי מְצִיאוֹת הַחַיִּים.

(אמרי מוהר"א"ש, חלק ב', סימן תקצו)

קוֹנְטְרָס

מְצִיאֹת הַחַיִּים

א.

אֶהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! הַרְגֵל עֲצֹמָךְ לַחֲיוֹת עִם
הַמְצִיאֹת, וְתָמִיד תִּדַע וְתִשְׁכֵּיל אֶת מַצְבְּךָ, אִיךָ אֵתָה
עוֹמֵד בּוֹ עֵכָשׁוּ, נָא וְנָא אַל תַּחֲיֶה עִם דְּמִיוֹנוֹת, אֲשֶׁר
יֹבִילוּ אוֹתְךָ שׁוֹלָל, רַק הַרְגֵל עֲצֹמָךְ לְהִסְתַּכֵּל תָּמִיד עַל
הַמְצִיאֹת שֶׁאֵתָה חַי בָּהֶן, וְזֶה יַעֲזֹר לְךָ בְּכָל הָעֲנִינִים, כִּי
כָּל מֵה שֶׁהָאָדָם סוֹבֵל — בֵּין בְּרוּחָנִי וּבֵין בְּגִשְׁמִי, הַכֹּל
מִפְּנֵי שֶׁקָּשָׁה לוֹ לַחֲיוֹת וּלְקַבֵּל אֶת הַמְצִיאֹת, וּלְהִשְׁלִים
עִמָּהּ, אֲבָל תִּתְּנָהּ וּמִיד כְּשִׁיתְּבָרֵר לְךָ מַצְבְּךָ וְהַמְצִיאֹת
שָׁבָה אֵתָה נִמְצָא, וְתִקַּבֵּל אֶת הַמְצִיאֹת בְּחַיִּיךָ, עַל-יְדֵי-
זֶה תִּזְכֶּה לַעֲבֹר עַל הַכֹּל.

ב.

רֵאָה, אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר, מֵה שֶׁכָּבַר עָבַר עָלֶיךָ
 בְּחַיֶּיךָ, וְהַכֵּל מִפְּנֵי שְׂאֵינְךָ זוֹכָה לִישֵׁב עֲצֻמָּךְ, וְלַחֲיוֹת
 עִם הַמְצִיאוֹת, כִּי אַתָּה מְסֻתָּבֵב בְּעוֹלָם הַדְּמִיוֹן, וְאֵינְךָ
 רוֹצֵה לְקַבֵּל אֶת הַמְצִיאוֹת שֶׁהֵנָּךְ חַי בָּהֶן, וְאִם הָיִיתָ זוֹכָה
 לִישֵׁב עֲצֻמָּךְ בְּיָשׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי, וְהָיִיתָ מִכִּיר אֶת
 מְקוֹמָךְ וְאֶת הַמְצִיאוֹת שֶׁאַתָּה נִמְצָא בָּהֶן, אֲזִי הָיִיתָ כְּבָר
 מְסֻתָּכֵךְ בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרֵי עַל חַיֶּיךָ, וּבְוִדְאֵי הָיִיתָ
 יָכוֹל לְהוֹשִׁיעַ, וְלִצְאֵת אַחַת וּלְתַמִּיד מִכָּל צְרוּתֶיךָ
 וְהִרְפַּתְקוּתֶיךָ וּמִכָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי בְּאֲמַת
 כְּשֶׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם אֵיזוֹ צָרָה וּמְכָאוֹב אוֹ אֵיזָה בְּלָבוֹל
 אוֹ קִטְנוֹת וִירִידוֹת, קָשָׁה וְכָבֵד לוֹ לְקַבֵּל אֶת הַמְצִיאוֹת,
 וְאֵינּוּ יָכוֹל לְהַשְׁלִים עִם מִצְבוֹ, כִּי מְאֹד כּוֹאֵב לוֹ, וְעַל-
 יְדֵי-זֶה הוּא נִכְנָס בְּמִתְחִים חֲזָקִים, עַד שֶׁנוֹפֵל בְּקִשְׁיוֹת
 וּסְפָקוֹת עָלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְנִתְעַקֵּם לְבָבוֹ לְגַמְרֵי, עַד שֶׁנִּכְנָס
 בְּכַפִּירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת גָּמוֹר, וְזֶה הוֹרֵס אוֹתוֹ אַחֲר־כֵּן
 לְגַמְרֵי; עַל-כֵּן, אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר! מֵאַחַר שֶׁכָּבַר נִפְלְתָ
 בְּמָקוֹם שֶׁנִּפְלְתָ, וְנִסְתַּבַּכְתָּ בְּאֵיזָה עֶסֶק בִּישׁ, וְנִכְשַׁלְתָּ
 בְּאֵיזוֹ עֲבָרָה, אוֹ שֶׁנִּתְרַחַקְתָּ לְגַמְרֵי מֵהַיְהוּדוֹת, חֵס
 וְשָׁלוֹם, וְעַכְשָׁיו אַתָּה רוֹצֵה לָשׁוּב וְלַחְזוֹר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,

מְצִיאוֹת הַחַיִּים

שטו

עָלֶיךָ לְחַיּוֹת עִם הַמְצִיאוֹת, הֵינּוּ שְׂתַדַּע הַיֵּטֵב מִי אֲתָה
וּמָה עָשִׂיתָ, וְתִתְחִיל לַחֲשֹׁב אֵילּוּ עֲצוֹת וְתַחבּוּלוֹת אֵיךְ
לְזָכוֹת לָצֵאת מִהַמָּקוֹם שֶׁנִּפְלָתָ בוֹ, וְאַל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ
כָּלֵל יִהְיֶה אֵיךְ שִׁיְהֶיָה, כִּי בָזָה שְׂתַחֲיָה עִם הַמְצִיאוֹת
יִהְיֶה לָּךְ קֵל לְקַבֵּל עָלֶיךָ הַכֹּל, וְלָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה,
כִּי מָה שֶׁהָאָדָם סוֹבֵל, וּמָה שֶׁקָּשָׁה לוֹ לָשׁוּב הוּא מִפְּנֵי
שֶׁאֵינּוּ רוֹצֶה לְקַבֵּל וְלְחַיּוֹת עִם הַמְצִיאוֹת שָׁבָה הוּא
נִמְצָא, וְעַל-כֵּן מִתְרַחֵק יוֹתֵר, מִה שֶׁאֵינּוּ כֵּן אִם תִּקַּבֵּל
וְתַחֲיָה עִם הַמְצִיאוֹת, כָּל מַהֲלָךְ מִחֻשְׁבְּתְּךָ יִשְׁתַּנֶּה
לְגַמְרֵי, וְתִזְכֶּה לָשׁוּב אֵלָיו יִתְבַּרְךָ בְּנִקְלָה, וְהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ
לָּךְ לְטוֹבָה.

ג.

אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר! לָמָּה לֹא תֵצֵא מִכָּל הַדְּמִיוֹנוֹת
שֶׁלָּךְ, הַהוֹרְסִים אֶת כָּל חַיֶּיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת,
מִדּוּעַ לֹא תִרְצֶה לְהִתְחִיל לְקַבֵּל אֶת הַמְצִיאוֹת וּלְהִסְתַּכֵּל
עַל כָּל דְּבָר כְּמוֹ שֶׁהוּא, וְאִזּוּ בְּנִקְלָה לָּךְ לְקַבֵּל כָּל הַבָּא
עָלֶיךָ, כִּי מִי שֶׁחִי עִם הַמְצִיאוֹת, כָּל מַהֲלָךְ מִחֻשְׁבְּתוֹ
מִשְׁתַּנֶּה לְגַמְרֵי, וּכְבָר אֵינּוּ מְקַנָּא אֶת שׁוֹם בְּרִיָּה, וְאֵינּוּ
נוֹפֵל רוּחוֹ עָלָיו, רַק מִשְׁתַּדֵּל לְחַזֵּר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, כִּי זֶה

שְׁמוֹשֶׁךָ עֲצֹמוֹ אֶל הַמְצִיאֹת, וּמִקְבֵּל אֶת כָּל הַבָּא עָלָיו
כְּמוֹ שֶׁהוּא, וְיִוָּדַע וּמֵאַמִּין שְׁאִין שׁוֹם מְצִיאֹת בְּלַעֲדָיו
יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, לְזֶה כָּל הַחַיִּים מִתְּהַפְּכִים לְחַיִּים טוֹבִים
וְנִעִימִים, וְאֵינוֹ מִתְקוּטֵט עִם שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְהַכֹּל
הוֹלֵךְ לוֹ כְּכֹר בְּנִקְל; אֲשֶׁר־מִי שְׁאֵינוֹ מְטַעֵה אֶת עֲצֹמוֹ
כָּלֵל, רַק מִקְבֵּל אֶת הַמְצִיאֹת כְּמוֹ שֶׁהִיא.

ד.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר, לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצֹמְךָ, וְאֵל תַּנִּיחַ
אֶת הַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן שֶׁיִּפְּלוּ אוֹתְךָ בְּשׁוֹם אֶפֶן
שְׁבַעֲוֹלָם כָּלֵל, וְאַף שֶׁלְּפִי צְרוּתִיךָ וְיִסּוּרִיךָ נִדְמָה לְךָ,
כְּאִלוֹ אֲבָד מְנוּס וְתַקְוָה מִמֶּךָ, וּכְאִלוֹ אֵין לְךָ כְּכֹר
יְשׁוּעָה, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְהַרְגִּיל אֶת עֲצֹמְךָ לְחַיֹּת עִם
הַמְצִיאֹת, כִּי סוֹף כָּל סוֹף זֶה גּוֹרְלְךָ — שְׁנַפְּלֹת בַּפֶּח
הַזֶּה, וְעַל-כֵּן מַה לְךָ לְהַשְׁבֵּר?! וּמַה לְךָ לְהַמְשִׁיךְ אֶת
עֲצֹמְךָ אֶל הַצַּעַר וְהַמְרִירוֹת?! יוֹתֵר טוֹב שֶׁתִּקְבֵּל אֶת
גְּזוּרוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ שְׁנַגְזְרוֹ עָלֶיךָ, אֲשֶׁר זֶהוּ מְצִיאֹת הַחַיִּים,
וְעַל-יְדֵי-זֶה שֶׁתִּשְׁלִים עִם גּוֹרְלְךָ, וְלֹא תִקְשֶׁה שׁוֹם
קִשְׁיוֹת עָלָיו יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה תִזְכֶּה, שְׁיִתְרַחֵב לְךָ
לִבְךָ, וְתוּכַל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּלִשׁוֹן שֶׁאַתָּה רְגִיל בָּהּ,

וּתְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתְךָ וְכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפִרְטֵי
 פְּרִטְיוֹת אֱלֹהֵי יִתְבָּרֵךְ, וְתִבְקֶשׁ וְתִתְחַנֵּן אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
 שְׂיַחֲוֶה וְיִרְחַם עָלֶיךָ, וְעַל-יְדֵי תְּפִלָּה תוּכַל לְפַעֵל אֶצְלוֹ
 הַכֹּל, וְאֶפְלוּ לְשָׁנוֹת אֶת הַמְצִיאוֹת וְהַטְּבֵעַ, וְתִזְכֶּה
 לְרֵאוֹת נְסִים נִגְלִים מִמֶּשׁ, וּבִלְבָד, אֶהוּבִי, אָחִי, שְׁלֹא
 תִּבְרַח מֵהַמְצִיאוֹת, בְּאִפְּן שְׁלֹא תִפֹּל בְּאִיזָה יְאוּשׁ אוֹ
 פֶּעַם עָלָיו יִתְבָּרֵךְ.

ה.

עָלֶיךָ לְדַעַת, אֶהוּבִי, אָחִי, כִּי כָל דְּבַר שְׂבָא פְתָאוּם
 עַל הָאָדָם בְּחַיָּו הֵינּוּ, שְׂאִינוּ חוֹשֵׁב עַל זֶה מִקֶּדֶם, דְּבַר
 זֶה גּוֹרֵם לוֹ לְאַכְזָבוֹת רַבּוֹת בְּחַיָּו, וְלֹא כָּל אֶחָד יְכוּל
 לְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ אַכְזָבוֹת, וְעַל-כֵּן תִּכְרַף וּמִיד בְּשִׂרְק
 עוֹבֵר עָלָיו אִיזָה מִשְׁבֵּר, הוּא נִשְׁבֵּר לְגִמְרִי, לֹא כֵן מִי
 שְׂמִקְבֵּל אֶת מְצִיאוֹת הַחַיִּים, הֵינּוּ שְׂיֹדֵעַ מֵרֵאשׁ אֵיךְ
 שֶׁהַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת וְעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד
 מֵהַ שְׁעוֹבֵר — מִשְׁבָּרִים וְנִגְלִים, הוּא כָּבֵר מוֹכֵן לְהַכֵּל,
 וְאִינוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר, וְעַקֵּר מְצִיאוֹת הַחַיִּים הוּא
 לִידַע; כִּי אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלִעְדֵּי יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל
 לְכֹל אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרֵךְ, הֵינּוּ בְּכָל מְאֲרַע וּמְקָרָה

שַׁרְק קוֹרָה לְךָ שָׁם אֲלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם גָּנוּז, וּבִידֵיעוֹת אֱלוֹ
 סוֹכֵל לְקַבֵּל בְּנִקְל כָּל הַבָּא עֲלֶיךָ, עַד שֶׁבְּאַמַּת יִתְבַּטֵּל
 מִמֶּךָ הַכֹּל, וְתִזְכָּה לְחַיִּים נְעִימִים וּמְתֻקִּים.

ו.

אָהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר! רְאֵה לְהִרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ בְּמִדַּת
 הַסְּבָלָנוּת, וְתִהְיֶה סִבְלָן גָּדוֹל עַל כָּל אֲשֶׁר בָּא וְעוֹבֵר
 עֲלֶיךָ, כִּי רְאוּי לְךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר זֶהוּ מְצִיאוֹת הַחַיִּים, וְזֶה
 רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-כֵּן מַה וְלָמָּה לְךָ לְהִתְעַצֵּבֵן וְלִפְל
 בְּדַעְתְּךָ כָּל-כָּךְ וְלִהְיוֹת בְּיֹאוֹשׁ עֲצוּם וּבְמִרְרוּת, יוֹתֵר
 טוֹב שֶׁתִּרְאֶה לְקַבֵּל אֶת הַמְּצִיאוֹת, וְתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי
 פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהַחֲיוֹת עֲצֻמְךָ, וְשִׂמַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּכֹל
 מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְזֶה עֵקֶר גְּדֻלוֹת הָאָדָם וְהַצְּלָחָתוֹ
 — כְּשִׁזְכָּה לְקַבֵּל אֶת כָּל הַבָּא עֲלָיו בְּנִקְל, וּבִוְרַח
 תָּמִיד רַק אֱלָיו יִתְבָּרֵךְ.

ז.

רְאֵה, אָהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר, לְקַבֵּל כָּל הַבָּא עֲלֶיךָ
 בְּנִקְל, וְאַל תִּהְיֶה כָּל-כָּךְ רְצִינִי, כִּי זֶהוּ מְצִיאוֹת הַחַיִּים

מְצִיאֹת הַחַיִּים

שִׁט

— שְׁעוּבָרִים עַל כָּל אָדָם בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מִשְׁבָּרִים וְגָלִים, קִטְנוֹת וַיְרִידוֹת וְנִפְילוֹת וְהִשְׁלָכוֹת וְכוּ', וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ וְאֵינוֹ מַנִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְפַל, רַק חַי עִם הַמְצִיאֹת, וּמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר הוּא אָב הַרְחָמָן, וְאֵין שׁוֹם מְצִיאֹת בְּלִעְדָּיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה, שָׁם אֱלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאֵין מְקַרָּה, טָבַע וּמָזַל כָּלֵל, רַק הַכֹּל מִשְׁגָּח מִמָּנוּ יִתְבָּרֵךְ; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְכַנֵּס אֶת זֶה בְּדַעְתּוֹ, וְאֵז יוֹכֵל לְקַבֵּל הַכֹּל בְּנִקְלָה, וַיִּזְכֶּה שְׂיַמְתְּקוּ מִמָּנוּ כָּל הַצָּרוֹת וְהַדִּינִים, וַיִּתְרַחֵב לוֹ בְּכָל מִיַּי הַרְחָבוֹת; אֲשֶׁרִי לוֹ!

ח.

אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר! אֵל תַּנִּיחַ אֶת עֲצָמְךָ בְּשׁוֹם אִפֶּן שֶׁבְּעוֹלָם לְפַל בְּדַעְתְּךָ, וְלַעֲקֹר אֶת עֲצָמְךָ מִחַיִּיךָ, עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הֵהָכֵרַח לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד בְּזֶה הָעוֹלָם, וְכָל זְמַן שְׂאִתָּה חַי, עָלֶיךָ לְחִיוֹת עִם מְצִיאֹת הַחַיִּים, וְלִידַע כִּי כָּךְ הוֹלְכִים הַחַיִּים, כְּמוֹ שֶׁהוֹלֵךְ לָךְ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַשְׁלִים עִם מְצַבְּךָ, וְתִרְאֶה לְבָרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתִסְפֹּר לְפָנָיו אֶת כָּל לְבָבְךָ וְכָל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפָרְטֵי פָרְטִיּוֹת, כִּי עָלֶיךָ לְחַקֵּק בְּדַעְתְּךָ, אֲשֶׁר אַתָּה נִמְצָא רַק בְּיָדוֹ יִתְבָּרֵךְ,

וְסוֹף כָּל סוֹף יִהְיֶה הַהֶכְרַח לָךְ לַחֲזוֹר רַק אֵלָיו יִתְבַּרְךָ,
 וְעַל-כֵּן מַה וְלָמָּה לָךְ לַחֲיוֹת חַיִּים מְרוֹרִים וְעֲצוּבִים ? !
 לָמָּה לֹא תִקְבַּל אֶת מְצִיאוֹת הַחַיִּים כְּמוֹ שֶׁהִיא, וְאִז
 דִּיקָא תִזְכָּה לַהֶפֶךְ אֶת כָּל הַיְרִידוֹת לַעֲלִיּוֹת גְּדוּלוֹת,
 וְתִזְכָּה לַהֲפִלֵּל בְּחַי הַחַיִּים, אֲשֶׁר אֵין לָךְ עוֹד אֲשֶׁר
 רוֹחֲנֵי וְגַם גְּשָׁמֵי יוֹתֵר טוֹב מִזֶּה ; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁאֵינִי מְטַעֵה
 אֶת עֲצָמוֹ ! אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמַּחֲזִיק מֵעַמֵּד בְּזֶה הָעוֹלָם, וְחַי
 עִם מְצִיאוֹת הַחַיִּים, אֲשֶׁרִי לוֹ !

ט.

אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר ! לָמָּה תִצְעֵר אֶת עֲצָמְךָ עַל
 עוֹלָם שֶׁאֵינִי שְׁלֶךְ, וְלָמָּה תִלָּךְ בְּמִרְרוֹת וְעֲצָבוֹן וְדַכְאוֹן
 עַל כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוֹחֲנֵיּוֹת וּבְגִשְׁמֵיּוֹת, מִדּוּעַ לֹא
 תִקְבַּל אֶת מְצִיאוֹת הַחַיִּים אֵיךְ שֶׁהִיא בְּאֵמֶת, וְתָבוֹא
 לְיַדֵּי הַכָּרָה אֱמֶתִית ; אִם אַתָּה רוֹצֵה לַהֲוִשֵׁעַ בְּאֵמֶת,
 וְלִצְאֵת מִצְרוּתֶיךָ, וְלָבוֹא לַהֲרַחֲבָה, אֵין לָךְ שׁוֹם עֲצָה
 אַחֲרֵת, רַק לַהֲרַגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ בְּלִשׁוֹן
 שֶׁאַתָּה רָגִיל בָּהּ, הֵינִי בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֶךְ וְתִשְׁפֹּךְ לְפָנָיו
 אֶת כָּל כְּאִב לְבָבְךָ וְכָל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְכָל מַה שֶׁלּוֹחֵץ
 לָךְ, הַכֹּל לְכָל תְּפָרֵשׁ וְתִסְפֹּר לְפָנָיו ; אָחִי ! אָחִי הַיָּקָר !

מְצִיאוֹת הַחַיִּים

שכא

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי זוֹהִי מְצִיאוֹת הַחַיִּים, אֲשֶׁר בְּעֵת צָרָה
וּמְכָאוֹב אֵין לְהֶאָדָם שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁיִכּוֹלָה לְעֶזֶר לוֹ, כִּי
אִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֶצְמוֹ, וְעַל-כֵּן אִם תִּרְצֶה לְקַבֵּל
אֶת הַמְצִיאוֹת הַזֹּז, אֲזִי טוֹב וְיָפֶה הַדְּבָר, וְסוּף כָּל סוּף,
אִם תִּהְיֶה לְךָ סְבָלָנוֹת גְּדוֹלָה, תִּזְכֶּה לְרְאוֹת נְסִים נְגָלִים
מֵה שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִם לֹא תִרְצֶה
לְקַבֵּל זֹאת, וְתַחֲשֹׁב כְּאִלּוּ יֵשׁ לְךָ מִי שְׁיִכּוֹל לְעֶזֶר לְךָ אוֹ
לְהוֹשִׁיעֶךָ מִבְּלַעֲדֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲזִי אַתָּה בּוֹרַח
מִמְצִיאוֹת הַחַיִּים, וְאַתָּה נִכְנָס בְּבוֹץ גְּדוֹל וּבְפַח יְקוּשׁ,
וְיִהְיוּ לְךָ חַיִּיךָ מְרִים וּמְרוֹרִים עַד מְאֹד, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן,
וְלֹא תִהְיֶה לְךָ שׁוֹם תְּקוּמָה, חַס וְשָׁלוֹם.

י.

אָהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר! כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּזֵה
הָעוֹלָם — מְרִירוֹת וְצָרוֹת וְהִרְפָּתָקָאוֹת, הַכֹּל מִפְּנֵי
שְׁאִינְךָ רוֹצֶה לְקַבֵּל אֶת הַמְצִיאוֹת, וְאַתָּה הוֹלֵךְ בְּעוֹלָם
הַחֲזִיוֹן, עוֹלָם הַדְּמִיוֹן, כִּי אִם תְּקַבֵּל אֶת הַמְצִיאוֹת —
שְׁיֵשׁ לְךָ בְּעֵינֶיךָ זֹו שְׁעוֹבֵרָת עָלֶיךָ, וְהַצָּרָה הִיא צָרָה,
וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַשְׁלִים עִמָּה, וּלְקַבֵּל אֶת כָּל הַבָּא עָלֶיךָ
בְּטוֹב וּבְיִשׁוּב הַדַּעַת, וְתִתְיָשֵׁב אִיךָ יְכוֹלִים לְצַאת

מֵהִצָּרָה וְהִבְעָיָה, אִזּוּ הַכֹּל יַעֲבֹר עָלֶיךָ בְּנִקְלָה, וְיִכּוֹל
 לְהִיּוֹת שְׂבִיבֵיךָ הַזְּמַן תִּבְטַל מִמֶּךָ לְגַמְרֵי אֶת הַצָּרָה
 וְהִבְעָיָה, אֲבָל אִם לֹא תִרְצֶה לְקַבֵּל אֶת הַמְצִיאוֹת כְּמוֹ
 שֶׁהֵיָא, וְלֹא תִרְצֶה לְהַשְׁלִים עִמָּהּ, אִזּוּ יִהְיוּ לְךָ מְרִים
 וּמְרוֹרִים הַחַיִּים, וְתִלְךָ מְבֹהָל וּמְבַלְבָּל כְּמוֹ שֶׁכּוֹר,
 וּלְבִסוּף תִּפְלֵ אֶל תּוֹךְ יְאוּשׁ וְדַכְּאוֹן עֲמִק, אֲשֶׁר יִהְיֶה
 קָשָׁה לְךָ לְצֵאת מִזֶּה אַחֲר־כֶּךָ; עַל-כֵּן עֲשֵׂה זֹאת,
 אֲהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר, וְתִקַּבֵּל אֶת מְצִיאוֹת הַחַיִּים, וְתִדַּע
 שֶׁזֶּוּ הֵיא הַמְצִיאוֹת שֶׁלְּךָ, שֶׁנִּפְלְתָ אֶל תּוֹךְ פַּח יְקוּשׁ
 וְנִשְׁבָּר כְּזֶה, וְאִין לְךָ שׁוֹם עֲצָה אַחֲרֵת בְּעוֹלָם, רַק
 תִּפְלֵה וּבִקְשֵׁה — לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ
 בְּלִשׁוֹן שֶׁאֲתָה רָגִיל בָּהּ, הֵינּוּ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שֶׁלְּךָ, וְתִסְפֹּר
 לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ בְּפִרְטֵי פְּרִטִיּוֹת כָּל מַה שֶׁכּוֹאֵב וּמַעֲיֵק לְךָ,
 וּבְזֶה שֶׁתִּדְבֹר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְתִבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ עֲנִינֶיךָ,
 תִּקְרַר אֶת כְּאֵב לִבְךָ, וְתִזְכֶּה לִישֵׁב אֶת דַּעְתְּךָ, וּלְבִסוּף
 — אִם תִּהְיֶה עֲקֻשָׁן גָּדוֹל בְּדַבֵּר זֶה, תּוֹכֵל בְּאַמַּת
 לְהַפְטִיר גַּם מֵעֲצָם הַצָּרָה וְהִבְעָיָה, וּבְלִבְדִּי שֶׁתִּהְיֶה סִבְלָן
 גָּדוֹל, וְתִפְצִיר בְּכֹל יוֹם בְּתִפְלָה וּבִקְשָׁה, בְּרַחֲמִים
 וְתַחֲנוּנִים, וְלֹא תִדְחֵק אֶת הַשְּׁעָה כָּלֵל, וְאַף שֶׁלַּעַת
 עֲתָה, מֵרַב צְרוּתֶיךָ וְהִרְפָּתְקוּתֶיךָ שֶׁמִּסְבָּבִים אוֹתְךָ,
 נִדְמָה לְךָ כָּל הָעֲנִיָּן כְּחֵלוֹם, וּבְפִרְטִיּוֹת בָּהּ בְּשִׁעָה

שֶׁאַתָּה בְּאַמֶּת נִמְצָא בְּצָרָה גְדוֹלָה, עִם כָּל זֹאת, אֱהוּבִי, אָחִי, רֵאֵה לְקַבֵּל אֶת הַמְצִיאֹת כִּמּוֹ שֶׁהִיא, וְתִהְיֶה סִבְלָן גְּדוֹל, וְאַל תִּבְעֵט בִּיסוּרֵינִי הַבָּאִים עָלַיָּךְ, רַק בְּרַח לְךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּבְזֶה תִזְכֶּה לְהִמָּשִׁיךְ עָלַיָּךְ אַחֲר־כֵּן אִוֵּר נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, עַד שֶׁיְהִי לְךָ כַּחוֹת עֲצוּמִים לְמַעֲלָה מִשְׁכָּל אָנוּשֵׁי לְקַבֵּל כָּל הַבָּא עָלַיָּךְ בְּשִׂמְחָה, וְעוֹד תִּזְכֶּה לְחִזְק וּלְאַמֶּץ אַחֲרֵים; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאֵינוֹ מַטְעָה אֶת עֲצוּמוֹ כָּלֵל; אֲשֶׁרֵי הַמְּסַתְּכָל עַל זֶה הָעוֹלָם כְּגִשְׁר הַמְּגִשֵׁר, אֲשֶׁר הֵהֱכִיחַ לְעֵבֵר עָלָיו, וּבְקִרּוֹב יִגִּיעַ אֶל מְחוּז חֶפְצוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא, שְׂאֵז דּוֹקָא יַעֲבֹר אֶת הַגִּשְׁר בְּשִׂמְחָה וּבִנְחָת, וְלֹא יִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם.

יא.

אֱהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! אֵף שְׁעוֹבְרִים עָלַיָּךְ עִכְשָׁו מִשְׁבָּרִים וְגָלִים, וְנִדְמָה לְךָ בְּכָל רִגַע שֶׁתִּקְבֵּל, חֶס וְשְׁלוֹם, שְׁבֵר עֲצָבִים — מְרַב הַמְּתַחִים שְׁעוֹבְרִים עָלַיָּךְ מְצִרוּתִיָּךְ, וְנִדְמָה לְךָ שֶׁבּוֹדֵאֵי לֹא תוּכַל לְהִמָּשִׁיךְ כְּכֹה, עַל-כֵּן בָּאתִי לְעוֹרְרֵךְ, וּלְהִמָּשִׁיךְ אֶת לְבָבְךָ וְדַעְתְּךָ, שֶׁתִּתְיָשֵׁב קֶצֶת — מִדּוּעַ לֹא תִתְחִיל לְהִסְתַּכֵּל עַל הַמְצִיאֹת שֶׁזֶה מְצִיאֹת הַחַיִּים, וְזֶה נִגְזֵר עָלַיָּךְ, כִּי אִם

לא תרצה לקבל כל מה שבא ועובר עליך, יהיה לך פי
 אלה יותר גרוע, ותסתפק באמת בצרות ויסורים, אשר
 יהרסו אותך לגמרי, ולא תוכל לקום אחר-כך, חס
 ושלום, ואם באמת תקבל כל הבא עליך לטובה,
 ותמשיך את עצמך אליו יתברך, ותדע שזו מציאות
 החיים, ותשלים עם כל הבא עליך, אז תדע שיש לך
 רק עצה אחת בחייהך — לברח רק אליו יתברך, ולבקש
 ממנו יתברך ברחמים ותחנונים, שיחוס וירחם עליך,
 ועל-כן ראה, אהובי, אחי היקר, לא להתעצבן ולא
 לפל במתחים וכעס ועצבנות, רק הרגל עצמך במדת
 הסבלנות, ותדבר הרבה עמו יתברך, וזה אשר יקרר את
 עצביך, וזה אשר יעזר לך לעבור על הכל בנקל, ותזכה
 להפוך את כל צרותיך אל ישועות גדולות, כי אצלו
 יתברך, הכל יכולים לפעל, כי הוא יתברך אב הרחמן
 ובלבד, אהובי, אחי, שלא תדחק את השעה, אתה
 עשה את שלך בסבלנות גדולה — לבקש ולהתחנן
 שיהפוך לך את הרע לטוב, ותקבל את המציאות, ואז
 תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא.

י.ב.

אֶהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל
 מִינֵי אִפְנֵים שְׁבַעוֹלָם, כִּי בְּזֵה שֶׁתְּחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ, תּוּכַל
 לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְךָ עֲרֵבוֹת נֶעֱמַם זֵיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ,
 כִּי בְּזֵה הָעוֹלָם הָעֶקֶר הוּא הַתְּחִזּוֹת, וְכִפִּי שֶׁאָדָם מְחִזּוֹק
 אֶת עֲצָמוֹ, כְּמוֹ כֵּן יְכוּל לְאַחֲזוֹ עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי
 בְּאֵמֶת אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלִעְדֵּיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל
 לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, כִּי אֵין בְּלִעְדֵּיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל,
 וְדוּמָם, צוּמַח, חַי מְדַבֵּר הַכֵּל לְכָל עֵצִים עֲצָמִיּוֹת
 אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיֵמָּה שֶׁהָאָדָם אֵינוֹ תוֹפֵס דְבָר, זֶה הַכֵּל
 מִפְּנֵי הַצְמָצוּם, כִּי בְּשַׁעַה שֶׁבָּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת
 הַבְּרִיאָה, בָּרָא אֶת כָּל הַבְּרִיאָה בְּצוּרָה כְּזוֹ, שֶׁתְּהִיָּה
 לְהָאָדָם בְּחִירָה, וְיֵמִי שֶׁיִּרְצֶה לְבַחֵר בְּטוֹב הוּא יַחֲפֹשׂ
 וַיִּבְקֹשׂ אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁיִּזְכֶּה לְמַצָּא אוֹתוֹ, הֵינּוּ
 שֶׁיִּרְגִישׁוּ בְּכָל דְבָר, וְיֵמִי שֶׁלֹּא יִרְצֶה לְבַחֵר בְּטוֹב, הוּא
 לֹא יַחֲפֹשׂ וַיִּבְקֹשׂ אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא בְּאֵמֶת לֹא
 יִרְאֶה שׁוֹם דְבָר כָּלֵל, וּבְאֵמֶת בְּכָל זֶה תְּלוּי עֶקֶר חַיִּי
 הָאָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם — מִי שֶׁזֹּכֶה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמוֹ בְּזֵה
 הָעוֹלָם, וּמִכָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו — בֵּין בְּרוּחָנִי וּבֵין
 בְּגִשְׁמִי הוּא מְמַשִּׁיךְ אֶת עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּמְחַפֵּשׂ

וּמִבְּקֵשׁ אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ בְּעֵקֶשׁ שְׁנוֹת גְּדוּלָה, וְאִף שְׁעוֹבֵר
 עָלָיו מֵה שְׁעוֹבֵר — מִשְׁבָּרִים וְגָלִים, כָּל תְּשׁוּקָתוֹ הִיא
 רַק לְהַמְשִׁיךְ עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְהַשִּׁיג אֱמֶתֶת
 מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, הָאָדָם הַזֶּה יִשְׁלִים תָּמִיד עִם
 הַמְצִיאוֹת, וַיֵּדַע, כִּי כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו הוּא מְצִיאוֹת
 הַחַיִּים, וַיִּקְבַּל כָּל הַבָּא אֵלָיו לְטוֹבָה, כִּי יוֹדַע שְׁזָהוּ זֶה,
 וְכִי גִזְרָה עָלָיו חֲכָמָתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּסִפָּה בְּלִתִּי מוֹכֵנֶת לְפִי
 קֶצֶר שְׁכָלוֹ, וַיִּרְכִּין אֶת רֹאשׁוֹ עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו,
 אֲזַי בְּמִשְׁךְ הַזִּמָּן יִזְכֶּה בְּאֱמֶת לְהַפְּךְ הַכָּל לְטוֹבָה, וַיֵּצֵא
 בְּאֱמֶת טוֹב גָּמוּר מִכָּל הָרַע שְׁלוֹ, וּלְהַפּוֹךְ — מִי שְׁאִינוֹ
 רוֹצֵה לְבַחֵר בְּטוֹב, וְקָשָׁה וְכָבֵד לוֹ לְקַבֵּל אֶת הַמְצִיאוֹת,
 אֲשֶׁר זָהוּ זֶה, וּמִכָּל שְׁכֵן שְׁמֵתָרִים נִגְדוֹ יִתְבָּרַךְ, חֵס
 וְשְׁלוֹם, לוֹ הַחַיִּים יִתְמַרְרוּ יוֹתֵר וַיּוֹתֵר, וַיִּפֹּל בְּדַכְּאוֹן
 וְעֲצָבוֹן עֲמֵק, עַד שְׁיִבְקֵשׁ בְּכָל יוֹם אֶת מוֹתוֹ, רַחֲמָנָא
 לְצַלֵּן, וּמְאוּמָה לֹא יִשָּׂא בְּעַמְלוֹ; וְעַל-כֵּן שָׁמַע בְּקוֹלִי,
 אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר, וַרְאֵה לְהַרְגִּיל עֲצָמְךָ לְבָרוּחַ אֵלָיו
 יִתְבָּרַךְ, וְתִרְכִּין אֶת רֹאשְׁךָ בְּכָל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאִף
 שְׁאֲנִי יוֹדַע הֵיטֵב מִכְּאוּבֵי לְבָבְךָ, מִכָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ,
 אֲשֶׁר כְּמַעַט תִּתְפוּצֵץ מְרֹב צַעַר, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ
 לְהִתְיָשֵׁב, כִּי עִם עֲצָבִים וּמִתְחִים וְכַעַס וְרָגֵז לֹא תִפְתָּר
 אֶת בְּעִיְתֶךָ, עָלֶיךָ לְהַפִּיר אֶת הַמְצִיאוֹת, אֲשֶׁר זוֹהִי

מְצִיאוֹת הַחַיִּים

שכז

מְצִיאוֹת הַחַיִּים שֵׁשׁ לָךְ צָרָה וּבְעֵינָהּ זֹו מַה שֵׁשׁ לָךְ,
וְעָלֶיךָ לְהַשְׁלִים עִמָּהּ, וְחָשַׁב מִחֲשָׁבוֹת אֵיךְ לְהַקְלֵם מִמֶּךָ
צַעֲרֶךָ, אֲשֶׁר עַל-יַד־זֶה בְּאֵמֶת תּוּכַל בְּמִשְׁךָ הַזְּמַן לְבַטֵּל
מִמֶּךָ אֶת הַצָּרָה וְהַבְּעֵינָה לְגַמְרִי, כִּי עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי רַב
רֶבֶן שֶׁל הַצָּרוֹת וְהַבְּעֵינֹת יְכוּל הָאָדָם לְפָתְרָם — אִם
רַק יִקַּח אֶת עֲצָמוֹ בְּיָדָיו, וְיִקְשֹׁר עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְלֹא
יִקְשֶׁה שׁוֹם קִשְׂיָה עָלָיו יִתְבַּרְךָ, רַק יָבוֹא אֵלָיו בְּרַחֲמִים
וְתַחֲנוּנִים, וַיֵּאָרֶיךָ אִפּוֹ עַד מְאֹד, שְׂאֵז בְּאֵמֶת יִתְהַפֵּךְ
הַכֹּל לְטוֹבָה, כִּי הוּא יִתְבַּרְךָ אַב הַרְחֲמָן; אֲשֶׁר־מִי
שְׁזוֹכָה לְהִתְחַבֵּא אֶצְלוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר שֵׁם הוּא הַמְּקוֹם
הַכִּי מְשַׁמֵּר וְהַכִּי מְצַלַּח; אֲשֶׁר־לוֹ!

יג.

אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר! רְאֵה לְסִבֵּל אֶת כָּל הָעוֹבֵר
עָלֶיךָ, וְתִקְבֵּל אֶת הַמְּצִיאוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלֹא תַחֲיֶה עִם
דְּמִיוֹנוֹת וְהַזְיוֹת, אֲשֶׁר רַק יִהְרָסוּ אוֹתְךָ, כִּי כְּשֶׁאָדָם חִי
עִם הַמְּצִיאוֹת, וַיִּוֹדַע בְּכָל דְּבָר אֶת מְצִיאוֹת הַחַיִּים —
מֵהִי, וְאֵינוֹ מַטְעֶה אֶת עֲצָמוֹ, אִזּוֹ דוֹקָא יַעֲבֹר אֶת זֶה
הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם, וַיִּרְגִישׁ טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה
מִמֶּשׁ, מַה שְּׂאִין כֵּן מִי שְׁחִי עִם דְּמִיוֹנוֹת וְהַזְיוֹת, זֶה

הוֹרֵס לוֹ אֶת כָּל הַחַיִּים, וְאֵת כָּל עֲתִידוֹ, כִּי אֵינוֹ רוֹצֵה לְחַיּוֹת עִם הַמְצִיאֹת, וּבְזֶה מְטַעַה רַק אֶת עֲצָמוֹ; עַל-כֵּן, אֶהוּבִי, אַחִי, אֵף שֵׁשׁ לָךְ עֲכָשׁוּ בְּעֵינַי וְצָרָה מְאֹד מְכַאֲבָה, וְכַמְעַט שֶׁתֵּצֵא מִדַּעְתְּךָ מְרַב צֶעַר, עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמְךָ אֶל הַמְצִיאֹת, וְתִדַּע כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְחַיֶּה וּמְקַיֵּם וּמְהַיָּה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְעַל-כֵּן בְּכָל צָרָה וּבְעֵינַי טוֹב לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְדַבֵּר זֶה יִצִּילוֹ מִכָּל צָרָה וּמִכָּל נֶגַע וּמִכָּל בְּעֵינַי, וְיִתְהַפֵּף אֶצְלוֹ הַכֹּל לְטוֹבָה — אִם לֹא יִהְיֶה בְּטָלָן, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ יְכוּלִים לְפַעַל הַכֹּל — אִם יֵשׁ לְהָאָדָם סְבָלָנוֹת.

י.ד.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחִי הַיָּקָר, לְשַׂמַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׂבָעוּלָם, וְתִקַּבֵּל אֶת כָּל הַבָּא עֲלֶיךָ בְּאַהֲבָה, וְתִדַּע כִּי זֶה מְצִיאֹת הַחַיִּים, וְתִרְאֶה לְהַשְׁלִים עִם הַמְצִיאֹת, וְאֵף שֶׁשָּׁקֵשָׁה וְכָבֵד לָךְ הַדְּבָר הַזֶּה מְאֹד מְרַב מְרִירוֹתֶיךָ שְׂעוּבָרֶת עֲלֶיךָ וּמְרַב הַמְשַׁבְּרִים וְהַגְּלִים שְׂעוּבָרִים עֲלֶיךָ, וְאַתָּה נוֹפֵל בְּכָל פַּעַם בְּעַמְקָא דְתַהוּמָא רַבָּא, עִם כָּל זֹאת עֲלֶיךָ לְזָכוֹר, כִּי זֶה הַמְצִיאֹת,

מְצִיאוֹת הַחַיִּים

שכט

וְאִי אֶפְשָׁר לְהִתְחַמֵּק מִזֶּה, רַק כְּשֶׁבוֹרְחִין אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ,
כִּי הֵנָּה יִתְבַּרֵּךְ בֵּית הַמְּנוּס הַיְחִיד, לְבָרַח מִכָּל הַצָּרוֹת
וְהַיְסוּרִים, וְכִמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְרוּשָׁלַּיִם,
בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט' הַלְכָה א): אִם בָּאָה עַל הָאָדָם צָרָה, לֹא
יֵצֵחַ — לֹא לְמִיכָאֵל, וְלֹא לְגַבְרִיאֵל, אֶלָּא לְהַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּעֶצְמוֹ, וְעַל-כֵּן מִכָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, הַרְגֵּל
עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְתִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ אֶת כָּל
לְבָבְךָ בְּפָרְטֵי פָרְטִיּוֹת בְּשִׂיחָה קְלָה בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֶךָ,
וְאַף שֶׁבְּתַחֲלָה יִדְמָה לְךָ שְׂאִין מִי שְׁשׁוֹמֵעַ אוֹתְךָ וְכוּ',
וְכֹאֲלוֹ אַתָּה מְדַבֵּר סֵתָם אֶל הַקִּיר, חֵס וְשָׁלוֹם, כָּל זֶה
מִפְּנֵי שְׁנַעְעָלָם וְנִסְתָּר מִמֶּךָ אוֹר הַשְּׂכִינָה מִפְּנֵי רֹב
חֲטָאֶיךָ, שֶׁהִיא הָאֲמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, וְעַל-כֵּן קָשָׁה לְךָ
לְתַאֵר לְעֲצֻמָּךְ שֶׁהוּא יִתְבַּרֵּךְ בְּאַמֶּת שׁוֹמֵעַ אוֹתְךָ, כִּי
נִדְמָה לְךָ כְּאִלוֹ הוּא יִתְבַּרֵּךְ מִסְתַּתֵּר עֲצֻמוֹ כְּבִיכּוֹל
בְּאִיזָה עוֹלָם מִהָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, וּבְפָרְטִיּוֹת כְּשֶׁאַתָּה
רוֹאֶה, שְׂאֲנָשֵׁי רָשָׁע, אֲנָשֵׁי לְצוֹן עוֹשִׂים חֵיל, עַל-יְדֵי-זֶה
יּוֹתֵר וְיּוֹתֵר נִחְלָשֶׁת דַּעְתְּךָ, וְאַתָּה מִתְרַשֵּׁל עֲצֻמָּךְ
מִהַדְּבוּר — לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה ג): בְּתַחֲלָה — קִדְּם שְׁחָטָאוֹ יִשְׂרָאֵל
הִיְתָה שְׂכִינָה שׁוֹרָה עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד, כִּיּוֹן שְׁחָטָאוֹ
נִסְתַּלְקָה שְׂכִינָה מֵהֶם, וְעַל-כֵּן מִחֲמַת הָעֲלָמַת הַשְּׂכִינָה

והסתרתה ממך, על-ידי-זה נדמה לך, שעזב אלהים את הארץ, ומזה מתגברים עליך העצבות והדכאון, וקשה לך לקבל את המציאות, וכן קשה וכבד לך לבוא ולדבר עמו יתברך בלשון שאתה רגיל בה, ונדמה לך כאלו כל הענין הוא צחוק, ומכל שכן כשגם אחרים צוחקים, מזה, ומה גם שאפלו אנשים שנדמים כיראים ושלמים עומדים כנגד זה ואומרים מה שאומרים: אם כך היא האמת, מדוע לא גלה לנו זאת הרבי שלנו וכדומה? כך הם אומרים, עם כל זאת עליך לדעת, כי כל הצחוק על זה, וכל הליצנות והקשיות על זה, הכל נמשך מסלוק השכינה — שסלקו את השכינה שהיא האמונה הקדושה מרב חטאים ועוונות עד לשמים, עד שהאדם נתקרר בדבר זה — לדבר עמו יתברך, ואדרבה עוד כל הענין לצחוק כאוב בעיניו, נגד כל זה תדע, אהובי, אחי היקר, שבא והתגלה אלינו רבנו הקדוש בדורותינו אלה, וגלה לנו, אשר אין שום יאוש בעולם כלל, ומכל הירידות והנפילות יכולים לצאת ולהנצל, העקר לא להתיאש ולא להתפחד כלל, וצריכים לחיות עם המציאות — שהקדוש ברוך הוא מנהיג את עולמו בהשגחה פרטי פרטית, ואף שלפי קלקול דעתו של האדם ופגמיו המרבים הוא אינו יכול

להבין הרבה דברים, עם כל זאת זהו מציאות החיים
 — שעובר עליך עכשיו מה שעובר, ואתה צריך
 לישועה, ועקר הישועה תלוי רק בידו יתברך; ועל-כן
 ראה, אהובי, אחי, מה לפניך, עזב עכשו את כל
 השטיות ואת כל המחשבות הטורדות, וקבל עליך על
 מלכות שמים שלם בתמימות ובפשיטות גמור, ותקבע
 לעצמך איזה מקום פנוי שאין שם בן אדם, ותתחיל
 לדבר עמו יתברך בשפת האם שלך ותשפך את כל
 כאב לבך ומה שמעיק לך רק אליו יתברך, ואז — אם
 תהיה עקשן גדול על דבר זה ימים ושנים, תזכה
 לראות נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא;
 אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם כלל;
 אשרי מי שמטה אָזְנוֹ וְשׁוֹמֵעַ בְּקוֹל רַבְּנוֹ, זְכוּרוֹנוֹ
 לְבָרְכָהּ; אֲשֶׁרִי לוֹ בָּזָה, וְאֲשֶׁרִי לוֹ בָּבָא!

טו.

אהובי, אחי היקר! ראה לחזק את עצמך בכל
 מיני אפנים שבְּעוֹלָם, ואל תניח אצלך את העצבות
 והמרירות, עליך לדעת כי זה מציאות החיים, שעובר
 על כל אחד בזה העולם משברים וגלים שונים בכל יום

ויום, ואי אפשר להנצל מזה רק כשזוכים לברוך אליו
 יתברך — הן בתפלה ושיחה בינו לבין קונו, והן
 בלמוד התורה הקדושה, והן בקיום המצוות בשמחה,
 וכל מי שזוכה להכניס את עצמו בזה, אזי כל
 המציאות שלו משתנה לגמרי, וכבר אינו צריך את
 שום בריה, ואינו מתבלבל משום אדם שבעולם, כי
 הוא בורח אל המציאות שהוא — הקדוש-ברוך-הוא
 בעצמו, חי החיים מחיב המציאות; אשרי מי שאינו
 מטעה את עצמו, וחי עם המציאות שהוא האמת
 לאמתו; אשרי לו!

תם ונשלם, שבה לאל בורא עולם!

